SKATTE- OG VÆKSTMINISTERIET

10. november 2026
J.nr. 2026 - 7719

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 37 - Forslag til lov om ændring af lov om spil, selskabsskatteloven og lov om afgifter af spil (Skærpede regler for markedsføring og udbud af spil, styrket tilsyn med det uregulerede marked og fastlæggelse af kriterier for beregning af bøder, indførelse af forhandlergodkendelse og nyfortolkning af spillehaller i forbindelse med landbaseret ud bud af spil og nedsættelse af godtgørelsen ved selskabers overskydende skat).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 4 af 21. oktober 2026. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marie Brixtofte (V).

Jakob Engel-Schmidt

/ Jeanette Rose Hansen

Spørgsmål
Er ministeren enig i den gængse opfattelse, at der er forskel på risikoprofilerne og de afledte beskyttelseshensyn vedrørende spil under højrisiko-kategorierne onlinecasino og betting set i forhold til lavrisiko-kategorier som lotterier og i særdeleshed klasselotterier? Hvis ja, hvorfor sondrer lovens restriktioner ikke mellem spil med høj og lav risiko?

Svar
Jeg formoder, at der med risiko menes risiko for udvikling af spilafhængighed, og at der med restriktioner henvises til markedsføringsrestriktionerne i L 37.

Jeg vil i den forbindelse minde om, at *Spilpakke 1: Et mere ansvarligt spilmarked* blev indgået mellem næsten alle folketingets partier, herunder Venstre.

Med L 37, som udmønter dele af den indgåede aftale, indføres visse restriktioner ift. markedsføring af alle typer af pengespil. Det drejer sig bl.a. om forbud mod spilreklamer på udvalgte fysiske steder og forbud mod reklameindhold, der specielt appellerer til børn og unge. Det fremgår af aftalen, at de fysiske steder omfatter i og i forbindelse med offentlig transport og 200 meter fra skoler og ungdomsuddannelsessteder.

Som det også fremgår af aftaleteksten, må børn og unge under 18 år slet ikke spille pengespil, og alligevel "*viser den seneste undersøgelse af pengespilsproblemer i Danmark, at 25.000 børn og unge har en grad af pengespilsproblemer. Det er én i hver skoleklasse. Og 2.600 har alvorlige pengespilsproblemer. Aftalepartierne er derfor enige om at sætte ind over for børn og unges pengespil ved at begrænse markedsføring, der kan ramme børn og unge*". I den sammenhæng finder jeg, at det, vi har aftalt med *Spilpakke I*, om at begrænse mængden af reklamer, uanset om der er lav eller høj risiko for udvikling af spilafhængighed, giver god mening.

Sidst, men ikke mindst, vil jeg minde om, at der kun er tale om visse begrænsninger i det offentlige rum og ikke et totalforbud mod spilreklamer.